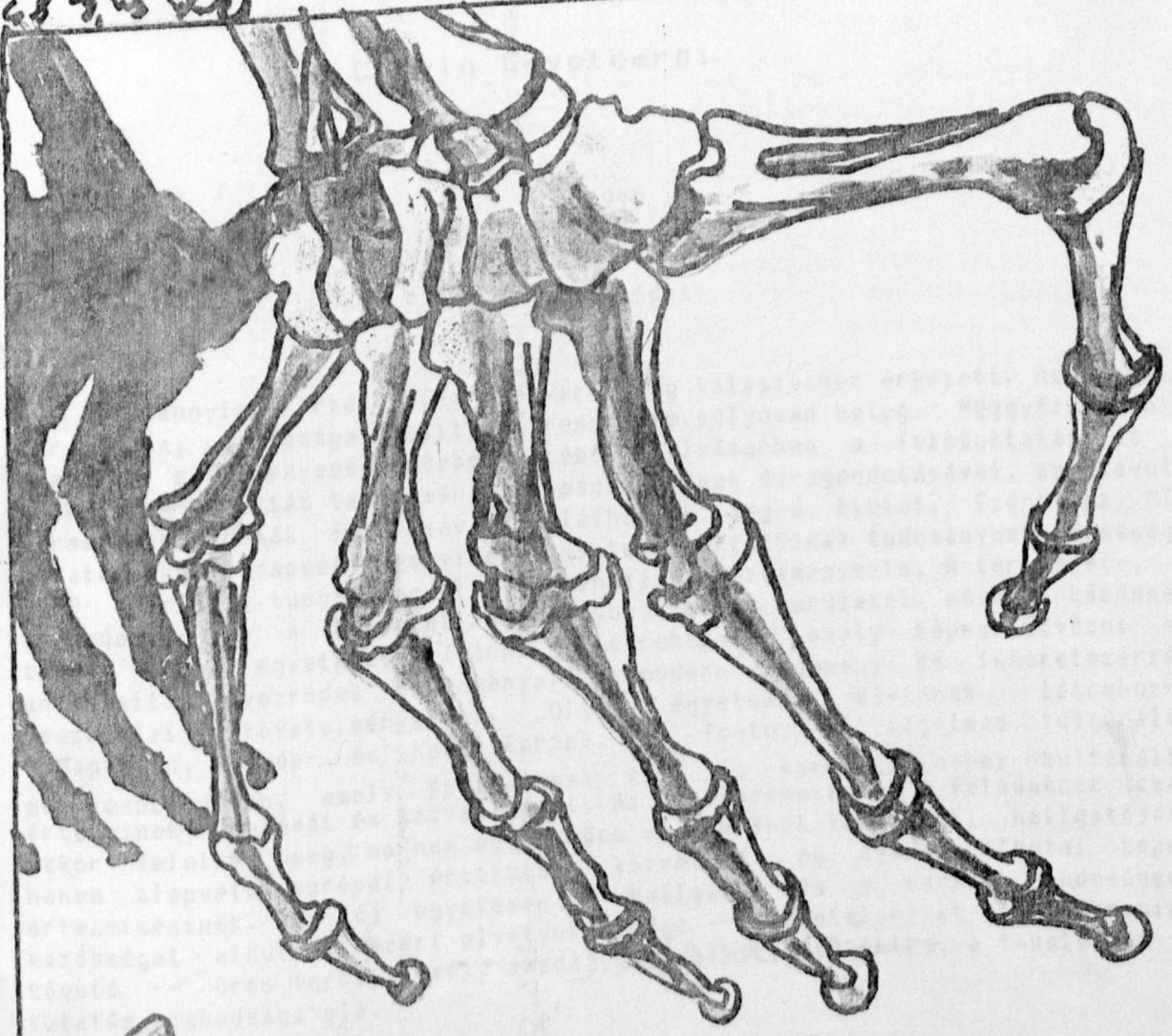
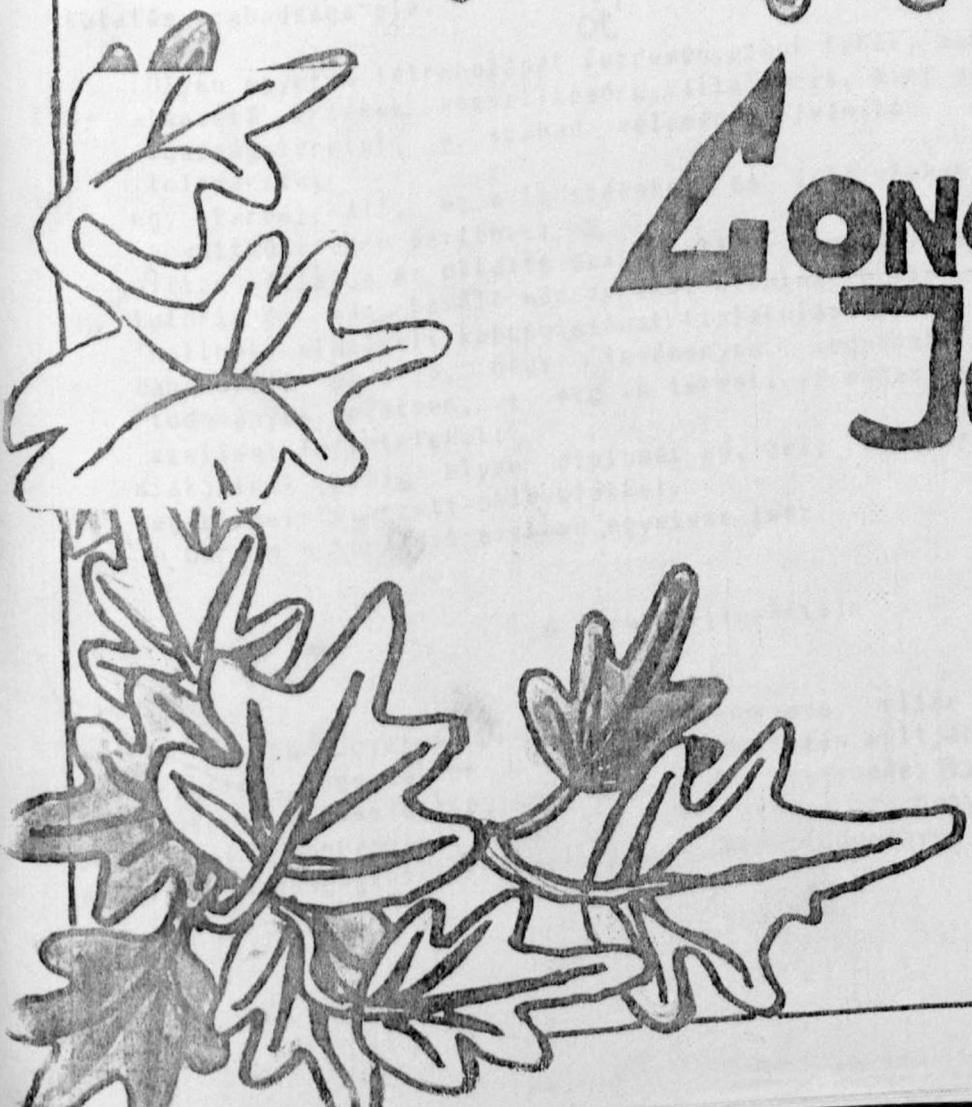

68 7.10 1991

**Gondolat
Jel**

— GONDOLATJEC —
'90

Gondolat
Jel

1990

így kezdődött

Mindannyian érzékeljük: Magyarország válaszüthöz érkezett. Az ország társadalma, gazdasága, politikai rendszere súlyosan beteg. Meggyőződésünk, hogy az elszegényedés bővös köréből elsősorban a felsőoktatás és a tudományos kutatás tartalmának és módszereinek újragondolásával, az elavult formák és normák feladásával találhatjuk meg a kiutat. Ezért az MTA kutatóinak, budapesti és vidéki egyetemek oktatóinak tudományos közössége 1989 nyarán új tudományegyetem létrehozását kezdeményezte. A természet-, a társadalom- és a történeti tudományok széles területét művelő közösség tagjai olyan egyetemet kívánnak létrehozni, amely képes ötvözni az universitas évezredek hagyományait a modern tudomány és ismeretszerzés nemzetközi követelményeivel. Olyan egyetemet kívánnak létrehozni Budapesten, Közép- és Kelet-Európa e fontos és izgalmas kultúrális metszéspontjában, amely feladatának érzi a környező népek kultúrális értékeinek ápolását és közvetítését. Az új egyetem ennek a feladatnak csak akkor felelhet meg, ha nem egyszerűen munkaerőnek képezi ki hallgatóját, hanem alapvető európai értékeket közvetítő és újakat alkotni képes értelmiséginek. Az új egyetemen a hallgatók és a tanárok tudományos közösséget alkotnak, ezért elvetünk minden -- tekintélyelvét és hierarchiát követő -- üres formát, amely akadályokat állít az oktatás, a tanulás és a kutatás szabadsága elé.

- Olyan egyetem létrehozását kezdeményezünk tehát, amely
 - alapvető értékek közvetítésére vállalkozik, mint amilyen a feltétlen igazságszeretet, a szabad véleménynyilvánítás és mindenekelőtt a tolerancia;
 - egy karból áll, ez a tanszékeket és intézeteket komoly tudományos együttműködésre ösztönzi;
 - nyíltan vállalja az oktatás színvonalának minőségi jellegét;
 - tutori és más bevált módszereket alkalmazva elősegíti a tanár és a hallgató elmélyült kapcsolatának kialakulását;
 - tanáraitól elvárja, hogy tevékenyen vegyenek részt a nemzetközi tudományos életben, s meg is teremti az ehhez szükséges anyagi és szellemi feltételeket;
 - diákjainak pedig olyan diplomát ad, mely egyenértékű a világ nagy egyetemein szerzett oklevelekkel.
- A Corvin a harmadik évezred egyeteme lesz.

A Corvin filozófiája

A Corvin Egyetem pedagógiai programja eltér a hazai egyetemi gyakorlattól, ugyanakkor a magyar felsőoktatás múltjából folytatni akarja az egykori Eötvös-Collegium megszakadt hagyományát. A Corvin Egyetem pedagógiai programjának alapvető sajátossága az, hogy nem -- a szokásos módon -- pedagógiai környezetben hoz létre tudományos centrumokat, hanem

pedagógiai centrumokat létesít működő tudományos környezetben. A Corvint kezdeményező tudományos közösség nem egyszerűen megteremtteni akarja az egyetem tudományos rangját, hanem csakis eleve oda telepíti egyetemet, ahol az egyetemi oktatásnak már régóta megvan a szükséges tudományos fedezete. Ezért a Corvin elsősorban a Magyar Tudományos Akadémia szellemi energiáit kívánja a felsőoktatás szolgálatába állítani és annak intézményi hálózatára épül rá. A Corvin, mint viszonylag kis hallgatói létszámú elit egyetem, az ott felhalmozott szellemi energiákat és anyagi eszközöket anélkül vonja be a felsőoktatásba, hogy az akadémiai intézetekben folyó kutatómunkát hátráltatná. Sőt, meggyőződésünk, hogy az akadémiai intézetek légkörét frissebbé, elevebbé, színesebbé fogja tenni. Lehetőséget nyújt arra, hogy a hallgatók kiváló kutatók irányításával kapjanak bevezetést az egyes tudományokba. Remélhetőleg ez az egykori iskola-teremtés megszakadt hagyományait is feléleszti. Ennek megfelelően a Corvin, az alapítást követő első években, hálózat-egyetem lesz.

A Corvin Egyetem az Európai Közösség új felsőoktatási programját -- az ERASMUS tervet --, a párizsi grande école-ok és az angol college-ok bevált módszereit fogja átvenni és meghonosítani Magyarországon. Ugyanakkor nem akarja azokat szolgáiban másolni. Mivel bennünket nem kötnek a tradíciók, azok hiányát inkább előnyünkre akarjuk fordítani. Mindenekelőtt nem akarjuk átvenni a 19. század tudományos világképén alapuló zárt és hierarchikus intézményi keletet -- a merev, egymástól elkülönülő tanszékek rendszerét --, amely az egyetemek felépítését itthon és külföldön a mai napig meghatározzák. A szüntelenül jelentkező új tudományos kérdések nincsenek tekintettel az egykor rögzített tudományszakokra és azok intézményi kereteire. A társadalmak és a tudományos közösségek által felvetett új kérdések egy-egy tudományszakon és azok régi intézményi keretein belül egyenesen meg sem fogalmazhatók értelmesen a 20. század végén. Ezért a Corvin Egyetem tudományos centrumai az intézmények lesznek, ahol az egyes tudományszakok hallgatói, kutatói és oktatói együttműködnek, s szabad párbeszédet folytatnak a közös tudományos kérdésekről. Ez az intézeti szerveződés az egyes tudományágak képviselőinek egymásratalálását, a közös kérdések felismerését és azok megoldását kívánja elősegíteni. Amit tehát eddig a merev, egymástól elkülönülő tanszékek rendszere és ellentétes érdeke elválasztott, azt az intézetek összekötik. Többek között ettől a szervezeti formától reméljük azt is, hogy az új tudományos kérdések késedelem nélkül megjelenhessenek az oktatási gyakorlatban, így akarjuk megőrizni és fenntartani az egyetem oktatási és tudományos programjának dinamikus jellegét. Ez a rugalmas és dinamikus szervezeti forma remélhetőleg feloldja a felsőoktatás régi ellentmondását, amely az egyoldalú szakosodás és az általános képzés között feszül. Úgy gondoljuk, hogy ez a kétféle törekvés csak a régi, zárt intézményi szerkezetben jelenik meg ellentmondásként. Mi tehát nem választjuk el ezt a két feladatot, hanem keressük azt az új dimenziót, ahol ez a kétféle kíváncsi találkozik. A Corvin Egyetem felépülő, dinamikus szerveződése a garancia arra, hogy ez a kétféle és eddig ellentétes törekvés találkozni fog. Az oktatás gyakorlatában ez a kereszt-kurrikulumok változatos kombinációiban testesül meg. Ezért a Corvin Egyetem a kereszt-kurrikulumok olyan széles választékát nyújtja hallgatóinak, amelyet a hazai egyetemek gyakorlatában eddig ismeretlenek. Az egyetem hallgatói érdeklődésüknek és képességüknek megfelelően, szabadon kapcsolhatják össze például a szociológiát a matematikával és informatikával, a politológiát a filozófiával és közgazdaságtannal, a jogot a szociológiával, a fizikát a filozófiával, biológiát a nyelvészettel, a matematikát a nyelvészettel és a logikával, történelmet a pszichológiával. A reneszánsz, barokk, vagy középkor- és kelet-európai tanulmányok pedig a hallgató és tutor által tervezett egyéni

program alapján felölelhetik a történelem, a tudománytörténet, az irodalomtörténet, a teológia, a nyelvészet, a filológia, a művészettörténet, a filozófia stb. kérdéseit is. Ezeket a célokat szolgálja tehát az egykarosság és a vázolt intézményi szerveződés. Ez a sokoldalúság egy sokkal differenciáltabb és elmélyültebb értelmiségi látásmódhoz kell hogy vezessen. Ez lesz a Corvin egyik legeredetibb, s reméljük legvonzóbb sajátossága mind a hazai, mind a külföldi hallgatók számára.

A Corvin természetesen tanárokat is képez. A hallgatók tudományszakjuk elsajátításával párhuzamosan a tanári pálya szükséges elméleti és gyakorlati ismereteit az egyetem Pedagógiai Intézetében kapják.

Tanulmányok a Corvin Egyetemen

Általános Tanmenetek

- Filozófia (tervezi: Kisbali László /JPTE/, Tatár György /MTA Filozófiai Intézet/ és Steiger Kornél /ELTE/)
- Matematika (tervezi: Szász Domokos /MTA Matematikai Kutatóintézet/)
- Számítástudomány (tervezi: Knuth Előd /MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet/)
- Informatikai Szolgáltatások (tervezi: Holló Krisztina /MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet/ és Gál György /JATE Kalmár László Kibernetikai Laboratórium/)

Természettudományi Tanmenetek

- Fizika (tervezi: Zwadowski Alfréd /MTA Központi Fizikai Kutatóintézet/)
- Kémia (tervezi: Schiller Róbert /MTA Központi Fizikai Kutatóintézet/)
- Biológia (tervezi: Erdi Péter /MTA Központi Fizikai Kutatóintézet/)

Társadalomtudományi Tanmenetek

- A társadalomtudományi tanmenetek koordinálására felkérve: Hankiss Elemér (MTA Szociológiai Intézet)
- A gazdasági átmenet kérdései (tervezi: Kovács János Mátyás és Madarász Aladár /MTA Közgazdasági Kutatóintézet/)
- Pszichológia (tervezi: Czigler István /MTA Pszichológiai Intézet/)
- Pszichoanalízis (tervezi: Vikár György /Magyar Pszichoanalitikus Egyesület/ és Hidas György /Ferenczi Sándor Társaság/)
- Business School (A European Business School, Brüsszel és a Witten Herdercke Universitát, Witten programja)

Bölcsészeti Tanmenetek

Általános Szakok

- Történelem (tervezi: Benda Gyula /Néprajzi Múzeum/)
- Kulturális Antropológia (Etnológia) (tervezi: Boglár Lajos /MTA Orientalisztikai Munkaközösség/ és Borsányi László /ELTE/)
- Általános Nyelvészet (tervezi: Kálmán László, Szabolcsi Anna és az MTA Nyelvtudományi Intézete)
- Irodalom (tervezi: Szili József, Veres András és az MTA Irodalomtudományi Intézet Irodalomelméleti Osztálya)
- Film (Bíró Ivette /New York/ és Kovács Bálint András /ELTE/)

- Uralisztika (tervezi: Hajdú Péter /ELTE/)
- Altajisztika (tervezi: Róna-Tas András /JATE/)
- Neolatin Stúdiumok (tervezi: Szörényi László /MTA Irodalomtudományi Intézet/)
- Romanisztika (tervezi: Herman József /MTA Nyelvtudományi Intézet/)
- Germanisztika (tervezi: Vizkelety András /MTA Fragmentumkutató Csoport/ és Szabó János /ELTE/)
- Anglisztika (tervezi: Nádasdy Adám /ELTE/)
- Russzisztika (tervezi: Szilágyi Akos /ELTE/)
- Közép- és Kelet-Európai Kultúrák (tervezi: Bojtár Endre /MTA Irodalomtudományi Intézet/)

E g y e s K o r s z a k o k

- Ókortudomány (tervezi: Steiger Kornél /ELTE/)
- Medievisztika (tervezi: Fügedi Erik)
- Reneszánsz és Barokk (tervezi: Horváth Iván /MTA Irodalomtudományi Intézet/, Balázs Mihály /JATE/ és Keserő Bálint /JATE/)
- Felvilágosodás és Romantika (tervezi: Ludassy Mária /MTA Filozófiai Intézet/ és Szegedy-Maszák Mihály /Indiana University, Bloomington/)
- Modern Kor (tervezésre felkérve: Németh G. Béla /ELTE/)

J o g

A jogi képzést tervezi: Baka András (MTA Jogtudományi Intézet)

Ö n á l l ó T a n m e n e t e k

- Pedagógiai és Tanári Továbbképző Intézet
- Sporttudomány (tervezi: Halmos Imre /Testnevelési Főiskola/ és Mezey György)
- Újságírás (tervezi: Erényi Ágnes és Török András /Heti Világgazdaság Rt./)

Felvételi a Corvinon

A hazai egyetemek a felvételi vizsga eltörlését, legalábbis megkönnyítését fontolgatják. A Corvin Egyetem nem ezt az utat választja, mert elsőrendű célja a tehetségkutatás. Mivel a Corvin tanárai személyesen felelősek azért, hogy milyen eredményeket ér el diákjaival, azt is rájuk kell bízni, hogy miként választják ki a legtehetségesebb diákokat, akikkel majd eredményesen együtt tudnak dolgozni.

A felvételizőnek egyetemre pályázatot kell benyújtania, a pályázatok elbírálását a felvételi módját -- konzultáció a felvételiző középiskolai tanáraival, családlátogatás, beszélgetés, kirándulás, teszt, dolgozat, stb. -- az egyes tudományterületek maguk határozzák meg.

Költségek és ösztöndíjak

A Corvin magán (alapítványi) egyetem. Fenntartásának és működésének költségeit alapítványok, természetes és jogi személyek adományaiból, kutatási és oktatási célprogramokból, állami támogatásból és tandíjakból kívánja előteremteni. Mivel a Corvin nem a legszűkebb vagyoni elit, hanem ígéretes tehetséggel hallgatók egyeteme akar lenni, az egyetem célja az, hogy hallgatóinak többségét maga segítse hozzá a tandíj befizetéséhez. A

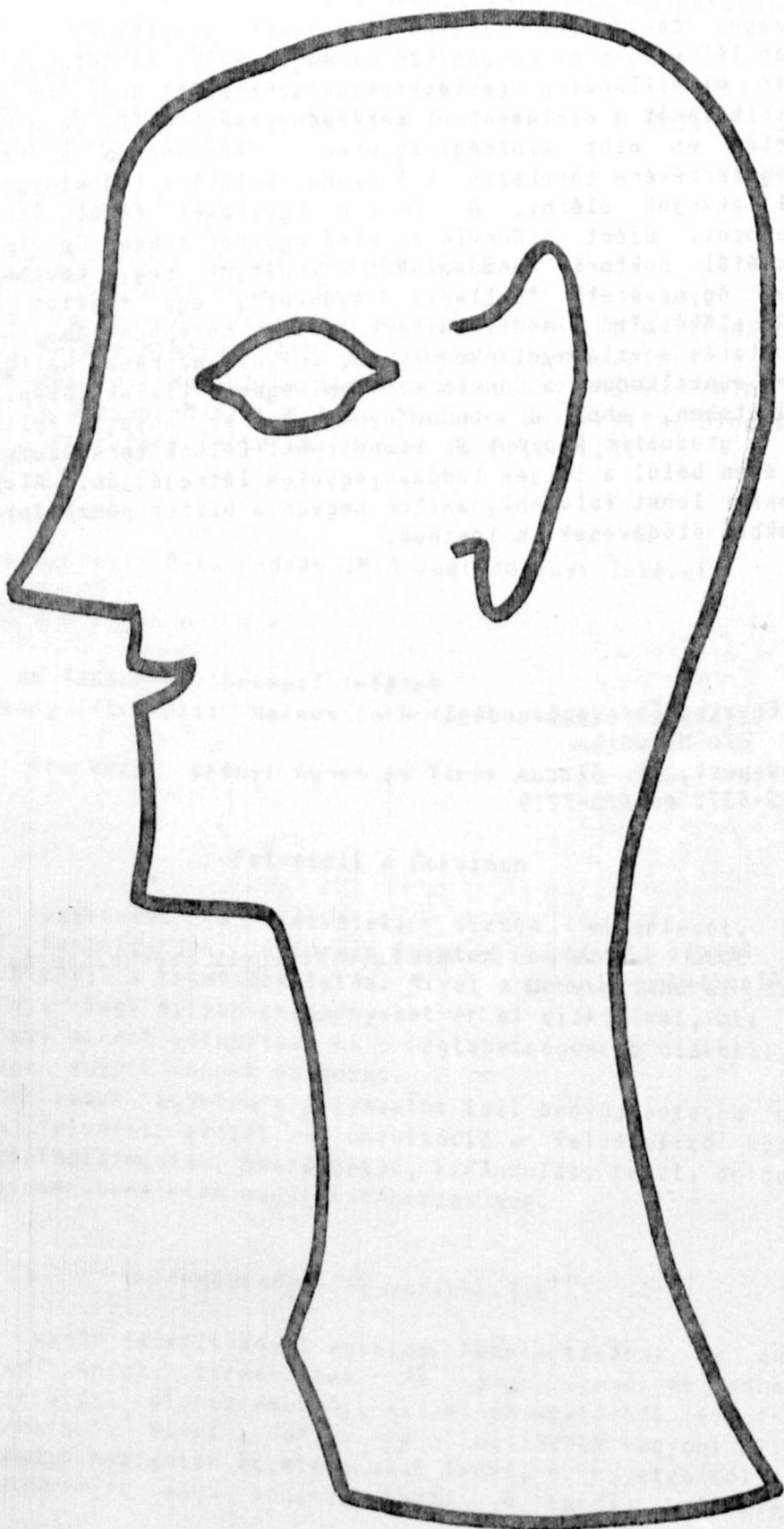
Corvinon tehát szegény diáknak mindig lesz helye, csak a lustának nem. Ezért intézményekhez, vállalatokhoz, helyi közösségekhez fordulunk, hogy alapítsanak ösztöndíjakat a Corvinon.

Az idő

Magyarországon törvénnyel szoktak egyetemet alapítani, s hogy az egyetem valóban létrejön-e és rangot szerez magának, az másodlagos kérdéssé zsugorodik. Bár mi pillanatra sem tévesztjük szem elől, hogy az egyetemi rang jogi kodifikálását a parlamentnél kezdeményeznünk kell, de a Corvin -- mint magánegyetem és mint minőségi egyetem -- elsősorban a társadalmi elismertség megszerzésére törekszik. Ezt mindenekelőtt a tudományos fedezet megteremtésével akarjuk elérni. A Corvin Egyetemet tehát fokozatosan kívánjuk létrehozni. Ezért a Corvin az első egy-két évben Corvin Iskola lesz. 1990 őszétől doktori kurzusainkat indítjuk meg, továbbá ezzel párhuzamosan az úgynevezett "nulladik évünket", egy sajátos egyetemi előkészítőt. Az előkészítő a nyelvtanítást állítja középpontjába, hiszen a Corvinon az oktatás a világnyelveken is fog folyni, másrészt hallgatói és tanárai közösen munkálkodnak a Corvin szellemiségének kialakításán. Azokon a tudományterületeken, ahol a tudományos és az anyagi feltételeket megteremtettük a graduális képzést is elindítjuk. Célunk természetesen az, hogy egy-két éven belül a teljes tudományegyetem létrejöjjön. Alapelvünk: elsőéveseket akkor lehet felvenni, amikor megvan a biztos pénzfedezet arra, hogy hallgatóinkból ötödévesek is lesznek.

Címünk: Corvin Egyetem Szervezőirodája
c/o Metodika
1536 Budapest, Pf. 371.
Tel: 155-4372 és 175-7219

Összeállította: Fekete László, a Corvin Egyetem egyik szervezője és Horváth Iván (a Corvin Alapítvány elnöke)

"Az ilyen fontos beszélgetések alkalmából..."

CSERÉPTÖRÉS!

Akkor -- 1983-ban -- korrigálhatónak tűnt könyvtárunk egyik fogyatékosága. Azonnal neki akartam rontani tereinek. Képzeletben már átforgattam az olvasótermet a raktárba. 'Deviszem oda a helybenolvasókat, legalább nyugalmat találjanak, ha hazavihető irodalmat végképp nem, s kihozom a raktári állományt a "zsibongóba" -- felszabadítva azt a böngészés, kölcsönzés számára.' úgy örültem, mintha én találtam volna föl a szabadpolcos könyvtárat.

Számítottam akadályokra, de hogy szép tervem megvalósításának a statikai törvény szigora szabjon gátat!

A könyvtársok -- ezen egészséges lelkiületű értelmiségi társadalom, akik közé én is tartozni vélem magamat -- levélben tiltakoztak, érveltek a költözés előtt, még 1982-ben. Próbálták meggyőzni a vezetőket, hogy a leendő közös könyvtárnak nincs perspektívája -- s annál reménytelenebb helyzete, minél nagyobbak a terek -- egy panelház negyedik emeletén.

Már az induláskor sem volt lehetőség az összevonott négy könyvtár teljes állományának elhelyezésére, már a beköltözéssel, helyesebben a felköltözéssel párhuzamosan gondoskodni kellett "külső" raktárról.

Gyűjtőkörünkbe tartozik a bölcséleti irodalom (valamennyi diszciplínájával együtt), a vallás a teológia, a mitológiák teljes egészében. A társadalomtudományokkal illetett szak jelentős része. A történelem kiegészítéstől számítható történelmi és szellemtörténeti munkái. Az úgynevezett általános szakkból a tudománnyal, a kultúrával, a civilizációval... foglalkozó rész. S hadd ne folytassam.

Csalódást okozunk, ha nem tudunk elővarázsolni egy Vergiliust vagy Dantét, Cervantést vagy Proustot... De ne menjünk ilyen messzire.

Azután a sors közvetlenül létünket fenyegetendő -- emelte be problémánkat a látómezőbe.

Mindenfélét beszélnek.

Játszadozzunk csak a félretevések és elhallgatások állapotában: Számolnunk kell az újraelosztás, széthordozás, felaprózódás valamennyi válfajával? A megszüntetés is merüljön föl bennünk? Vagy meg tudom-e legalább szólítani magunkat?

-- TÁRSADALOMELMÉLETI TANSZÉKEK KÖNYVTÁRA?

Nem éppoly felemás-e, mint a filozófiai tanszék nélküli

-- BÖLCSESZETTUDOMÁNYI KAR?

Jól tudom, az elnevezés semmi.

A megszólításhoz pedig mindenképp előtti faggatózni kell, meg kell ismerkednünk egymással, meg kell mutatkoznunk egymásnak. Távlatot kell nyitnunk a kérdés valamennyi nézőpontját vizsgálva. A probléma kitágítása: Az egyetemi struktúra jövője.

A mi könyvtárunk szakkönyvtárak csoportja, s nem valamely IZMUS könyvtára, bár kétségtelenül akként is használható.

A még birtokunkban lévő állomány alapján, a többszöri csonkítás ellenére is

képviselve van benne a legfontosabb magyar- és idegen nyelvű bölcséleti és társadalomelméleti irodalom. S akkor még nem beszéltünk a tőlünk függetlenül működő Dokumentációs Bázis (DIB) anyagáról.

Van könyvtár egyetemünkön, amely ne tudna mesélni magáról? A közel 70 ezernyi dokumentum nem lehet préda. Együtt-tartható, szétválasztható, összevonható -- mindenféle formában el- és földszintre költöztethető --, de bármely művelet, amely egyszerre, ugyanakkor is végezhető -- csak az egyetemi gondolat szellemében történhet, csak úgy lehetséges. Milyen egyetemet akarunk? -- S akkor a könyvtárak maguktól elrendeződnek. Az alapelképzelés kellő nagyvonalúságával megéleltessé lehet itt minden.

Felrémlik előttem a -- közkeletű nevén -- Pártiskola könyvtárának széthordása. Magam is részt vettem ebben a dicső tevékenységben, s nem kis buzgalommal vettem rá magam állományára. Gyánítom, így többet veszítettünk, mintha átmentettük volna. Azért a váza virágról, amelyet áttettünk a zongora tetejére, ne feledkezzünk meg!

GPÉ

Olvasmányaimból -- Lengyel Péter, Cseréptörés; Petri György, Valahol megvan; Nikolaus Harnoncourt, A beszédszerű zene.

VOLT EGYSZER EGY FORRADALOM

avagy KÖZÖS LÓNAK HIG A LEVE'

(A Temesváron szolgálatot teljesítő váradi kiskatona áll a bihari lájakra igyekvő személyvonat ablakában, cigarettázik, a keze remeg. Két hónappal kitolták a leszerelés időpontját. "Elege van mindenből...")

Romániában az 1989. december 10-án kirobbant eseményeket büszkén, nem kevés pátozzsal nevezik forradalomnak. Ha az események intenzitását, a benne résztvevő tömegek létszámát tekintjük, az 1859-ben kikiáltott, 1877-ben politikailag is függetlenné vált ország leggrandiózusabb társadalmi megmozdulásával állunk szemben. A különálló fejedelemségeknek számító Moldovában és Havasalföldre az 1848-as európai vihar néhány fuvallata ért csak el, bár a havasalföldi megmozdulások nem egy szervezője a párizsi forradalomban is részt vett, előzőleg. Ennek ellenére a román 48-as mozgalom leltárában mindössze egy iasi nagygyűlés, az olténiai Izlazban megfogalmazott kiáltvány, egy három hónapig élő, puccskísérletektől veszélyeztetett kormány, s egy a bukaresti tüzoltók, s a török intervenciós sereg közti fegyveres csetepaté kerülhetett be.

A XX. század nagy kelet-európai illúziója a szocializmus román változata, a dáko-román nemzet sokézeréves forradalmi harcának gyümölcsevő nyilvánította Erdély Romániához csatolását is a trianoni békeszerződések nyomán. A maga nemében egyedi fordulatot, Románia 1944-es kiugrását a fasiszta koalícióból, szintén forradalmi aktusnak minősítették, a történelmet politikai öngazolások gyurmájának tekintő, önmaguk szobrát alakító állampártvezérek. A hatvanas évek végétől a tavaly decemberi eseményekig pedig, a permanens forradalom címkéjével próbálták a társadalom állóvizét román Niagaraának álcázni. Dühöngött hát a műszaki forradalom, minden ellenvéleményt ellenforradalmi szabotázsnek nyilvánítva, míg a drága importgépek felszerelésükön roszdásodtak a gyárudivaruk egy eldugott zugában és gombamód szaporodtak a legmagasabb főnöki utasításra épített üzemszörnyetegek az ipari fejlődés, a románzszenialitás bizonyítékaiként. A harugság diadalaként statisztikai győzelmeket aratott az agrárforradalom a fölkretegett mezőkön emelt, ideológiai barikádokon. Látványosan unalmas és bornírt tömegakciókat szerveztek a kulturális forradalom műveletlen komisszárjai, míg írni--olvasni alig tudó akadémikusok és száműzetésbe vagy öngyilkosságba hajszolt zsenik fémjelezték a román kultúra "soha nem látott fejlődését". és ezekben a csodálatos folyamatokban néhány közismertté vált értelmiségi és ismeretlen elszigetelt lázadó kivételével földművestől a miniszterig, paptól az illegalitásbeli kommunistaig mindenki részt vett. Az eredmény? A kelet-európai lútlélés-mítoszok misztikus tárháza az öngazolás 20.000.000 változatával gazdagodott.

Hinek kellett jönnie, hogy a tömeges részvétel tömeges undorrá, majd felháborodássá változzon? A közismert belső okon kívül, nyilván az utolsónak maradás szűgyene. (Nem véletlen, hogy a tömeges szűgyenérzet az ellenkezőjébe csapott át: "Keleten mi vagyunk az egyetlen ország, mely célul tűzte felszabadulását a kommunizmus, és az idegen uralom alól, s azt vérünkkel szenteltük meg. Mi nyitottunk perspektívát a szovjet tankokon exportált szocializmusból fulladozó többi népnek." in "Oblio" 1990. április 7., Lucian Stancu cikke.) A lengyel, szovjet, magyar, német, cseh, bolgár példa esélyt kínált a változásra. A totális reménytelenségben felcsillant a remény. A permanens és totális forradalom országában kitört egy mondhatnánk

lokális, megyei "forradalom". Ahogy néhány a helyzetet jól ismerő szakértő előre sejtette, annyi vér folyt, amennyi a II. világháború óta sehol Kelet-Európában.

Négy hónap telt el azóta, s mint a marosvásárhelyi összejutások mutatják senki sem garantálja az erőszakos cselekmények megszűnését. A megkezdett út pedig, egy most még beláthatatlan alagútba torkollott. Az eseményekben részt vevők egyre gyakrabban teszik fel a kérdést, forradalom volt-e az, amiben részt vettek? Mind többen beszélnek puccsról, aminek a sikere nélkül a temesváriak vére hiába folyt volna. Nyílt célzások hangzanak el a KGB szerepéről, arról hogy Gorbacsov és Bush máltai találkozásán kondították meg Ceausescu fölött a vészharangot. A két hete tüntető bukaresti diákok leggyakoribb jelszava: "Ellopták a forradalmunkat." A temesvári események jelképévé vált Tőkés Lászlóról pedig gyűlölködő, az egykori Szekuritáé által is hangoztatott, értetlenkedő, sőt cinikus vélemények jelennek meg a román lapokban. Néhány példa: A kolozsvári "Atlas" című lapban, "Itt a pap, ... hol a pap?"² címmel jelent meg cikk, amelyben szemére vetik Tőkésnek, hogy politizál, lelkesz létére. (Ugyanezt tette az egykori Vallásügyi Államtitkárság és a Szekuritáé is.) Gúnyosan "misszionáriusnak" titulálva felróják neki, hogy nem azért ment Bush-hoz, hogy "meggyóntassa", hanem azért hogy Románia érdekeivel ellentétben "politizáljon". A bukaresti "Expres" 1990. 9. számában Ion Cristoiu, "Az illúziók vége" című, a marosvásárhelyi zavargásokkal foglalkozó objektív hangvételű cikkében olvashatjuk a románság és magyarság ellentétes érdekeire célozva: "... ha tudtuk volna, elkerülhettük volna, azt az óriási kiábrándulást, amit Tőkés László lelkesz okoz, akit majdhogynem a románság vezetőjévé akartunk kikiáltani, elfelejtve, hogy ő mégiscsak magyar, s ebben a minőségében természetes, hogy a magyar közösségért harcoljon..."

A forradalom marxista--leninista értelmezése, -- ma már biztonsággal állíthatjuk -- lejáratta a társadalom megváltoztatására tett kísérleteket. De mit is jelent a forradalom? Eredeti értelme szerint a "revolúció" a bolygók egy adott pontból kiinduló, s ugyanoda visszatérő pályáját jelentette. Az angol polgári forradalom óta kezdik a társadalom megváltoztatására tett erőszakos kísérleteket, revolúciónak, forradalomnak nevezni. Ha ez utóbbi értelmezés szemszögéből vizsgáljuk a romániai permanens "forradalmakat" és a temesvári eseményekkel megindult történéseket megállapíthatjuk, hogy teljes mértékben fedik, a fogalom eredeti tartalmát. Az említett műszaki, agrár és kulturális "forradalmak" erőszakosan és türelmetlenül akarták megváltoztatni a "maradinak" minősített társadalmat, egy "szent cél", a "kommunizmus aranycsúcsainak meghódítása" érdekében. A decemberi "forradalom, a megelőző forradalmaktól" béklyóbavert társadalmat akarta és akarja megváltoztatni, szintén türelmetlen és erőszakos eszközökkel, szintén egy "szent cél", ezúttal a "demokrácia" megvalósításának érdekében. A kérdés csak az, hogy ki mit hisz, érez demokráciának? (Azért hit és érzelem összefüggéseiben tárgyalom a kérdést, mert ma az érzelmi megközelítés a legelterjedtebb Romániában.)

A fenti kérdés megválaszolását keresve eljutunk a demokratikus hagyományok történelmi hiányához, a dezinformáltság tragédiáihoz, a manipuláltság és a manipulálás tudatos és öntudatlan megtestesüléseihez. Iliescu úr a demokráciát féltve a "túlzó" magyar követelésektől, már két hónappal a véres marosvásárhelyi történések előtt figyelmeztetett, (fenyegetett?) a feszültségek elfajulásának lehetőségére. A Vatra szervezet nyíltan fenyegetőzött azzal, hogy a mócok (Nyugati Kárpátokban élő románok) megtorolják majd a magyarok "hangoskodását", nyilván a XVIII. századi móc parasztlázadásra célozva, amikor Brádtól Enyedig pusztították tüzzel-vassal a magyarokat és településeiket az egyébként sok jogos követelés megtagadásától felhergelt, a szervezett védekezés hiányától vérszemet kapó

románok. Az erdélyi magyarság szerint demokrácia ott van, ahol garantálják a deklarált egyenlőség gyakorlati feltételeit. A románság nagyrészt körültekintően, sok évtizede táplált hazugságok gátolják a magyarság igényeinek megértésében, akceptálásában. A már említett Lucian Stancu szerint a marosvásárhelyi magyar diákok antidemokratikus követelésekkel léptek fel amikor a "román állam pénzén magyar egyetem létrehozását" igényelték. Ugyancsak antidemokratikus az a követelés, hogy az egyetemi tanácsot a paritás elve alapján válasszák, mivelhogy "kisebbségi csoportról" van szó. Milyen gondolkodásmódot tükröznek az abszurd kijelentések? Az egyik a Ceausescu által is kedvelt nagyromán megközelítés, amely szerint az ország kisebbségei lakta részein sem képviseltethetik magukat nagyobb számban a kisebbségiéknél, mint az országos arány. A másik az "ősi román föld" szimbólumába foglalt megrögzöttség. Ez a rögeszme egyszerűen nem hajlandó tudomást venni arról, hogy nemzetiségek élnek Erdélyben. Vákhitének fenntartására nem riad vissza statisztika és történelemhamisításról, sőt más népek folklórjának kisajátításától sem. Ebbe tartozik az a közmegebecsülésnek örvendő felfogás is, miszerint a magyarság csak ideiglenesen megtört idegen test a Nagy Szent Római Birodalomban. A munkájáért kapott pénz és kenyér nem jog, hanem kegyelem függvénye. Különösen akkor, ha már a kenyér és pénz nemzeti vonásait is ki tudják mutatni a beavatott szakértők. Ami pedig az egyetemet illeti, nemcsak az baj ha "román pénzen" akarják működtetni. Kolozsvári román "demokraták" nyilatkoztak, hogy a magyar vagy nyugati tőkével beindított magyar egyetem a román színvonala fölé emelkedne, s az újabb feszültségeket okozná. A leghelyesebb ha semmilyen pénzből, semmilyen egyetemet nem finanszíroznak.

Egyetlenegy, a magyarságot hibáztató cikk sem felejt el hangoztatni, hogy a román-magyar testvériség lelkes támogatója. A népnél maradván a nagyobbik és elsőszülött testvér természetesen a román, aki a magyar kisöcsit kioktatja, irányítja, neveli, ha jónak látja fenekére ver, megszabja mikor kivel játszon, kivel barátkozhat és kivel nem. Felelősséggel senkinek nem tartozik, hiszen a Nagyobbik Testvér mióta világ a világ felelős a kisöcsi magatartásáért. Hogy az, esetleg belepusztulhat a nevelési módszerekbe, a decemberi eseményekig részben nyílt, részben rejtjelezett célja is volt a Nagy Testvérnek.

A román újságok nagy része, amikor igazságtalanságokról, antidemokratikus fejleményekről ír Erdellyel kapcsolatban, minden esetben a magyarok "visszaéléseit" érti ezalatt. Támadják a tévét, amiért nem deríti ki az "igazságot" a Székelyföldön román milicistákkal szemben elkövetett atrocitásokról. A magyarok iránti elfogultsággal vádolják a román tévét mert nem követték a marosvásárhelyi eseményeket, utólag pedig, állítólag csak a románok tetteire reflektált. Támadják Iliescut mert a nyugalomra felszólító nyilatkozatában magyarbarátnak mutatkozott volna. Tényleg, miért nem közvetítette a román televízió a marosvásárhelyi eseményeket, és úgy általában semmit, ami a valóságos feszültségekre utal. Pusztán régi, a december előtti időkből fennmaradt beidegződésről van szó, "amit nehéz magyarázni, arról jobb hallgatni"? Az ok nagyon egyszerű és kézenfekvő. A Román tévénél is nagyrészt szakemberek dolgoznak, akik tudnak néhány alapvető dolgot. A kamera rögzít, dokumentum és tanú egyszerre. Már pedig Marosvásárhelyen épp tanúkra nem volt szükség. Miért nem reagált a kormány a feszültség növekedéséről küldött üzenetekre? Miért nem küldte a helyszínre munkatársait sem a rádió, sem a tévé, sem a bukaresti újságok? A magyarázat csak az lehet, hogy tudták mi készül és mi történik. Tudomásuk volt a magyarok megfélemlítésére, "megzabolásására" tervezett akcióról és helyeselték azt. "Egy megfélemlített népcsoport képviselőivel, ha még lesznek a progrom után, könnyű majd a tárgyalás" -- gondolhatták. Nem számítottak arra, hogy a magyarság a legyávázott, semmibe vet cigánysággal

összefogya megszervezi sorait, ellenáll és kiszorítja a városból a felbűsített, hazugságokkal megtévesztett parasztokat. A "felháborodott románok" nem a tömegőkeres marosvásárhelyiek, hanem a néhány éve betelepített, románságból élő, s azzal visszaélő kolonista csoport. Nem számítottak a külföldi sajtó tömeges jelenlétére sem. Talán ezért nem merték bevetni a románsággal szimpatizáló hadsereget a magyarság ellen. Utólag több katonatiszt nyilatkozott felháborodva a román sajtóban. Például a bukaresti "Phoenix" 1990. április 2-i számában két katonatiszt fájjalja, hogy nem kaptak parancsot, "az események megakadályozására". A magyarok pedig felháborítóan viselkedtek, megállítottak katonákat szállító teherautókat és átvizsgálták, leköptek katonatiszteket az utcán, néhányukat "majdnem megverték". Ezek a tisztek azt is fájjalják, hogy arról nem beszél a sajtó, hogy a Vatra székházát is kifosztották s szétverték, nemcsak a magyarokét. Arra számítottak, hogyha nincsenek tanúk és dokumentumok a román hírközlő szervek úgy manipulálják az anyagot, hogy a "román nemzeti érdek" ne szenvedjen csorbát. Azt a kérdést is felteszik a román sajtóban, hogy miért nem foglalkozik a tévé a Székelyföldről menekülők ügyével? (Hogy valamelyik lap riporterei foglalkozzanak a kérdéssel, mintha fel sem merülne bennük.) Nyilván ez utóbbival sem foglalkozhatnak, mert akkor kiderülne, hogy a megölt milicisták legalább fele magyar, hogy azok a románok menekülnek el, akik pár hónappal ezelőtt, még azzal dicsekedtek, hogy személyesen Elena Ceausescutól kapták a "missziót" a letelepedésre, a székelység elrománosításának elősegítésére. Valóban lehetetlen helyzetbe kerültek a hírközlő szervek, mert általános támadások érik, az úgynevezett igazság elhallgatása miatt, viszont a "román igazságot" nem vállalhatják fel egyértelműen, mert a nemzetközi közvélemény előtt saját maguk ellen szolgáltatnának bizonyítékokat.

Mindenki a "forradalmat" félti, természetesen más-más szempontból. Az eseményeket elindító temesváriak fő pontos felhívást fogalmaztak, amit a hírközlő szervek sokáig nem vagy csak részleteiben ismertettek. A felhívás követeléseinek támogatására tüntetnek két hete a bukaresti diákok. A temesváriak és minden szabadságot szerető erő attól tart, hogy a latinofil erők a revolúciót eredeti jelentése szerint értelmezik. Félnék nehogy visszaérkezzen a társadalom bolygója a kiindulási ponthoz. A bűnösök egy része ugyanis szabad. Azok akik, beismerve bűnösségüket bűnbánatot tartottak, rég megbánták elhamarkodott lépésüket. Észrevették, hogy volt barátaik a Szekuritátén, Rendőrségen, vállalatok élén visszakerültek a helyükre. A katonaság, mint az a decemberi események alkalmával is bebizonyosodott arra fordítja fegyverét, amerre parancsolják. A parancsolók, szintén a régiek.

Igaz, a temesvári felhíváshoz 3.000.000 ember csatlakozott. Szép teljesítmény, de ez még csak a lakosság 1/7-e. S tagadhatatlan, hogy csak Erdély forrong, és a főváros. Moldva, Olténia, Munténia hallgat.

(Magam előtt látom a temesvári kiskatonát. Belelőtt a tömegbe, mert halántékán érezte tisztjének pisztolyát. Ugyanaz a tiszt a Szekuritate elleni harcokban, az első sorba küldte mondván, neki még nincs családja és gyerekei. A kiskatona pár hét alatt évtizedeket öregedett. Nem valószínű, hogy valaha családja és gyerekei lesznek. Nem lesz indoka, amivel másokat ölni kényszeríthetne. Nem lesz oka gyáván hátul meglapulni. Ő egyáltalán nem lesz, mert már nincs. Nincs ereje megszervezni a jövőjét. Idege még nem mondták fel annyira a szolgálatot, hogy ereje legyen a semmibe menekülni. Ha az eseményekről kérdező legyint, s kesernyősen visszakérdez: Forradalom? Volt egyszer, hol nem volt...)

1. Vö. "A közös lónak túrók a háta" és az "Olcsó húsnak hig a leve" közmondásokkal.
2. Vö. "Itt a piros, hol a piros" elnevezésű játékkal.

SOIT!

Kezdetben volt az ötlet. (E. B.) Utána lőn az, amit megvalósításnak neveznek. Azaz: néhány emberféle (tévedés ne essék, bölcsészekről van szó) nem tudván mit kezdeni magával és pelyvaként halmozódó idejével, egybegyült és határozott. Innen már csak egy lépés volt a bűvös Szó kimondása: Association. Rövid, de érzéki, magyarul is szinte gyönyör, a tudat (vagy talán a tudatalatti) legmélyebb régióiba hatol: Egyesület. A franciaimádat és a kisebbségi érzés fölött aratott újabb győzelem megnyilvánulása. Hova vezethet ez?

Association des étudiants Francophones de Szeged. Hitvány magyar fordításban: Szegedi Franciabarát Diákok Egyesülete (sajnos, még a megye legolvasottabb bírója sem ismeri a "frankofil" szót). Létezésünk (ez itt nem a reklám helye) tehát egyértelmű. No comment. Vagy talán mégis? Néhány tény: a Móra Kollégium szinte azonnal erkölcsi és anyagi támogatásáról biztosított bennünket. Az Aix-en-Provence-i egyetemről már meg is keresték az Asszociációt. Ők komolyan gondolják, és mi? Ime az a bizonyos comment:

"A legnagyobb pozitívum az, hogy összefogja a francia szakos hallgatókat."

(Gémes Natália III. évf.)

"Végre! Ezt meg kellett csinálni!"

(Garber Anette II. évf.)

"Jó, hogy van. Persze, még nem sok minden látszik, de az eredmény csak idő és munka kérdése."

(Nagy Andrea II. évf.)

Persze, nem mindenki akar véleményt mondani...

(évf. nélkül)

Ezek voltak a mi, azaz a francia szakosok véleményei. Most pedig ti következtek:

"Ha tavaly már lett volna ilyen, akkor francia szakra jelentkezek."

(Bíró Enikő I. évf. orosz--német)

"Nagyon jó. Nekem különösen a csereutak tetszenek."

(Farkas Ildikó II. évf.)

"Jó lenne nekünk, finnugor szakosoknak is egy ilyen egyesület."

(Dolovai Dorottya IV. évf.)

Na, nérd csak! And now:

"Az egyesület székhelye: Szeged, Középfasor 31--33.

Az egyesület célja:

- részvétel az egyetemi közéletben, az egyetemi önkormányzat megteremtésében
- kulturális kapcsolatok szélesítése francia nyelvterületeken
- csereutak szervezése és lebonyolítása

Az egyesület tagja lehet minden magyar állampolgárságú hallgató, aki jól beszél franciául és érdeklődik a francia kultúra iránt.

Pártoló tagnak beléphet az előbbi feltételeknek meg nem felelő magán vagy jogi személy is, aki anyagi támogatásával vagy francia kapcsolataival az egyesület munkáját segíteni tudja. A pártoló tagok jogai és kötelességei egyéni megegyezés tárgyát képezik."

(Kivonat az Alapszabály-ból)

Befejezésül még annyit, hogy reméljük, mindenki tisztában van a saját érdekeivel...

AEF Szeged

B. S. Johnson:

Visszhang-foszlány

eddig juthatok
odajut az ember

hogy már csak az maradna
hogy már csak az marad meg

bennem hogy rohadt rossz az élet
benne hogy ez a létállapot kibírhatatlan

de mégse vetném végét
de úgy dönt hogy folytatja

bármi legyen is
bármi legyen is

B. S Johnson:

Apró öreg hölgy

Turner a festő megfordult Walesben

hol elé tárult a csodás Clwyd-völgy

s ő felkiállt...

Pópos, hajlott hátú, szinte semmi
izom a végtagjain, az arca
fakó, csak halántéka mélysárga,
beesett, csak a szemei alatt
puffadt; lépte nyomorult, tétova:
egy közönséges elbotlás combnyak-
törést okozhat; szemöldöke nincs,
szőrzete ajkán-állán kívül gyér;
bőrén szeplők, májfoltok, pulzusa
gyenge, testhője alacsony, nemi
szerve kihűlt, száraz, atrófiás;
dobhártyái zsugorodnak, szeme
elé hályog szürkülete gyűlik;
siránkozó, feledékeny, piszkos,
nyűg másoknak; és saját magának.

...Szép munka Uram!

Nagy Éva

Tragició/?/

/már megint legurult/

"Az én kisebb dolgom nem nagyobb annál, amekkorát a lakók tesznek az egészre", mondhatná OBSz, amikor visszaesik az emeletről, amelyre megpróbál feljutni.

Általános szokás volt /az, hogy a bérház lakói bele-bele-rugdaltak, amikor visszafelé hullott, ezzel is megfejezve a bensőséges kapcsolatot, a jószomszédság /nem horizontális, hanem vertikális értelemben vett/ hagyományát. Bár OBSz nem fölül lakott, hanem lejjebb, meghatotta az a demokratizálódási folyamat, ami urrá lett a bérházon, így tehát az addig szíven őrzött követ megkönnyebbülve kihullajtotta magából, és elhatározta, hogy fölviszi a tetejére /ami pl. "egyszer volt, hogy nem volt", de sikerült/.

Bár lift nincs -ami köztudottan egy demokratikus bérházban az alsó és felső emeletek közti szerves, gyors és bürokráciát megtakarító kapcsolatot jelenti-, szóval lift még nincs, de luft annál több /a céltárgyra leadott rugás irányt tévesztése, amely abból ered, hogy akarattal nem, vagy abból, hogy láb nincs hozzá/ -ez magában megéri a próbát.

Ezért hát csütörtök délután /május 10./ Operatív Bizottság vezetéknévű, a Sziszüphosz, félig-meddig öndefiniáló, és csak félig-meddig igaz keresztnévre hallgató, mitológiaiából /1988 ősze/ ittmaradt egyén [aki legalább olyan legitim, mint a tizedik emeletiek, és akikre én, mint korinthuszi nézek, és ennek folytán nem vagyok hajlandó ravasz nyerészke-dőnek, sem isteni és emberi törvények megszegőjének, sem gyanutlan utasokat követ agyonütőgetőnek elfogadni, viszont a mitosz pluralizmusa érdekében /attikai szavazatok/ tudom, hogy "büntetődik", pontosabban /egyelőre?/ hiába gurítja a követ, az vakot vet. Mindezek miatt az én Sziszüphosz-interpretációmban a főszereplő hős, ha naiv is.], szóval csütörtök délutánra OBSz lakógyűlést szervezett, amelyre az első és második emeletről érkeztek. /Ehhez hozzá kell tenni, hogy OBSz csak az első és második emeletekhez tartozik, valamint azt is, hogy az emeletek kiosztása kizárólag strukturális és fejtartalmi szempontu elrendeződés alapján megy végbe, jogokban nem, csak lépcsőkben különbözik az amugy összetar-

tozó, közös korporációban létező két emelet./

A lakógyűlés tulajdonképpen célja az volt, hogy OBSz szívé-
ről /közös szív/ lehullott követ valamiképp megalapálja.

/Mert hát a kő javaslat- lehetőség, benne ott rejlik a szobor,
pontosabban az Irás./

OBSz tudta jól, hogy akárcsak ő, a kő is legitim kell, hogy
legyen. /A legelső ilyen szerepű kő a történelemből az akkori
viszonyoknak megfelelően szintén legitimnek volt tekinthető,
annak ellenére, hogy mozgása a gravitáció irányának megfelelő
volt, és annak ellenére, hogy egészében véve utasításos rend-
szerből fakadtak betűi./ Ezért kellett -és nem a fenének se-
a lakógyűlés. OBSz azonban taktikai hibát követett el.

Taktikai hibát olyan értelemben, hogy bár tisztában volt ön-
maga aktív mohamedséggel /a hegyek általában nem indulnak el/,
ám nem látta a nagy hegytől a kis hegyet. A hegyeket ugyanis,
bármilyen kicsik, illetve bármennyire számítunk is rájuk, ki-
kerülni nem lehet, "mert ott vannak". [OBSz -nehogy tévedésbe
essünk- a kis hegyhez is odacaplatott /tudja, hogy KAR-on ülő
akit csak az anyja, a legitimizáló emelhet fel újra és újra/,
és hirdette azt a bizonyos lakógyűlést /OB javaslattervezete
+ plakátok/]

Igy OBSz elfelejtett valamit. Pontosabban nem
is felejtésről van szó, hanem egyebet-nem-tehetésről. Mert az
első emeleti kishegy alakú édesanya, alias Beleér Tűnkavizsga-
időszakba Kérem /BTK/ most nem volt hegyparti, sőt: ottmaradt,
ahol volt. OBSz pedig ebből kifolyólag nem is azokról a leg-
felsőbb emeletekről, hanem a legelsőről pattant vissza -a ki-
sebb hegyről.

Egy oktató jegyezte meg /második emelet/, hogy nem csoda,
mert ez a tavasz így telt el, talán politizálási csömör tüzte
ki zászlóját Kishegyre. Ezen elgondolkodtam. Igen, ez tényleg
tömény volt. Tántorog tőle az ország, az azonban kétséges,
hogy itt /pontosabban ott/abbahagyható a megkezdett, mintha
lemondható lenne, vagy megtakarítható a "reform-uniformizá-
lás", mintha a kishegyek szintjén kevésbé lenne izgalmas, ami
a nagyhegyeken/-ben történik a tizedik felé. Bár a mitológiai
korban, még az aranyszínű elején két-három lakógyűlés fre-
netikus erejű volt, ám a vége felé már többen jöttek a máso-
dikról, mint az elsőről /vasulás/.

Ahogy az többé-kevésbé most is megtörtént.

A második emeletéről nem tudok szólni. OBSz-nek -azontul, hogy próbálta, és eredménnyel próbálta összemérni erejét korporációs társával, aki inkább tradicionális, mint OBSz - biztos talajra, magaslatra, szerető-védő KAR-ra lett volna szüksége a csütörtök délutáni lakógyűlésen.

Ejtették?

/Édesanya, így magad is elesel, hisz rólad van szó, elhiszed?/

Ez majd kiderül jövőre /szeptember/, veled /BTK/, ugyanitt lakógyűlés/.

Müllner András

Az Operatív Bizottság javaslattervezete

A Magyarországon végbemenő változások szükségessé teszik az egyetemi struktúra megváltoztatását is. Itt az ideje, hogy a JATE is felébredjen csipkerózsika álmából. Nem gondolhatjuk, hogy egyetemünk jelenlegi struktúrája alkalmas egy valóban korszerű az új kor igényeinek megfelelő magasszintű képzés megvalósítására. Ezért az Operatív Bizottság kidolgozott egy összetett javaslattervezetet, mely olyan intézkedéseket tartalmaz amelyek megvalósulás esetén elindíthatják egyetemünket egy átfogó szervezeti reform útján.

I.A jelenlegi egyetemi vezetésről

I/1. A diákság kinyilvánítja, hogy nem partner az egyetemi vezetést ill. bármilyen oktatói státuszt érintő politikai jellegű tisztogatásban.

Az egyetemi vezetés és minden oktatói státusz elbírálása kizárólag szakmai kérdés legyen!

I/2 Az Egyetemi tanács vegye le napirendről az új SZMSZ tárgyalását

Nem tartjuk célszerűnek, hogy a jelenlegi Egyetemi Tanács döntsön arról, hogy hogyan épüljön fel az új egyetemi struktúra és maga az új Egyetemi Tanács.

I/3. A rektor és helyettesei mondjanak le tisztségükről és az új Egyetemi Tanács megválasztásáig ügyvezetőként vigyék tovább az egyetem hivatalos ügyeit

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy e pont megfogalmazásával nem a jelenleg hivatalban lévő személyek ellen emelünk kifogást, hanem úgy gondoljuk, hogy a demokratikus átalakítás logikája követeli meg, hogy az újonnan megválasztott Egyetemi Tanács tegyen javaslatot a köztársasági elnöknek a rektor személyére.

I/4. Ezzel párhuzamosan alakuljon egy pártatlan bizottság, mely az Egyetemi Tanács új összetételét ill. a tagok megválasztásának szabályait hivatott kidolgozni

II. Az egyetemi SZMSZ-ben megvalósítandó alapelvek

II/1. Az egyetem adminisztratív és gazdasági igazgatását az egyetemen folyó oktatási és tudományos tevékenységtől teljesen el kell választani.

Az egyetem gazdasági vezetésének feladata az Egyetemi Tanács ill. a rektor utasításainak végrehajtása, az egyetem anyagi erőforrásainak bővítése, az egyetem vállalkozásainak pénzügyi menedzselése legyen. A gazdasági igazgatót az Egyetemi Tanács javaslata alapján a rektor nevezze ki.

II/2. Az SZMSZ biztosítsa a karoknak a lehető legszélesebb autonómiát.

A kari SZMSZ és TVSZ kidolgozása teljesen a kari tanácsok hatásköre legyen.

II/3. Az egyetemi oktatást nyitottá kell tenni.

Minden az adott témában megfelelő tudományos fokozattal rendelkező személy hirdethessen meg előadást ill. szemináriumot. Az illető további alkalmazása, az óra látogatottsága ill. az adott tanszék tanácsának véleménye alapján történjen.

II/4. A felvételi vizsga szűnjön meg

Ezzel párhuzamosan ki kell dolgozni egy olyan tandíj- ösztöndíj rendszert, mely biztosítja, hogy a tehetséges ám szerényebb anyagi lehetőségekkel rendelkező hallgatók is járhassanak egyetemre

II/5. Az SZMSZ-ben biztosítani kell, hogy a karokon működő önkormányzati testületek megfelelő feltételek között dolgozhassanak

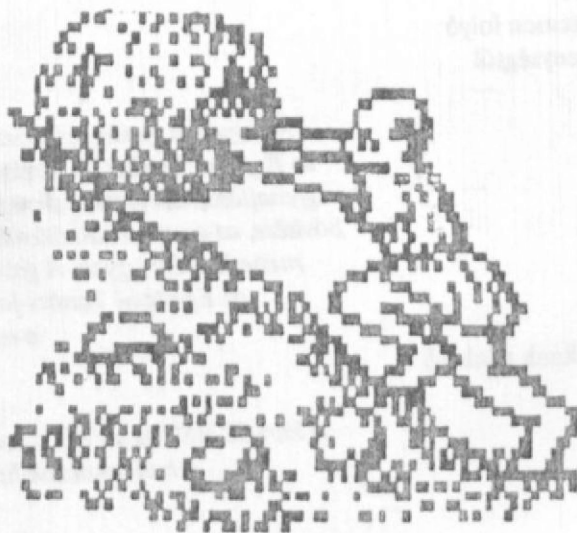
Az egyetemi költségvetés terhére (ahogyan ez más egyetemeken már bevett szokás) biztosítani kell minden karon egy-egy megfelelő helyiséget, telefonvonalat, írógépet, fénymásológépet és egy minimális pénzüsszeget melyből az önkormányzati testületek alapvető működésükhöz szükséges költségeket fedezni tudják.

III. Állásfoglalások az egyetemi oktatás egészét érintő kérdésekben

III/1. Továbbra is sürgetjük egy új átfogó oktatási törvény megalkotását.

III/2. Az egyetemen oktató tanárok képviseljenek megfelelő szakmai színvonalat. Az egyetem tekintélyes vezetői tegyenek lépéseket, hogy a nem megfelelő szakmai színvonalat képviselő oktatók ne vehessenek részt az egyetem oktatói munkájában.

JATE BTK Operatív Bizottság

Jate BTK. 1990. máj.- jún.

Tartalom:

Hováik loda - Fetele dászlo: A Corvin Egyetemről

Pindér Éva: Cseveptörés!

Molnár János: Kolt egyet egy frradelom
avagy dörös lórad k'g a leve

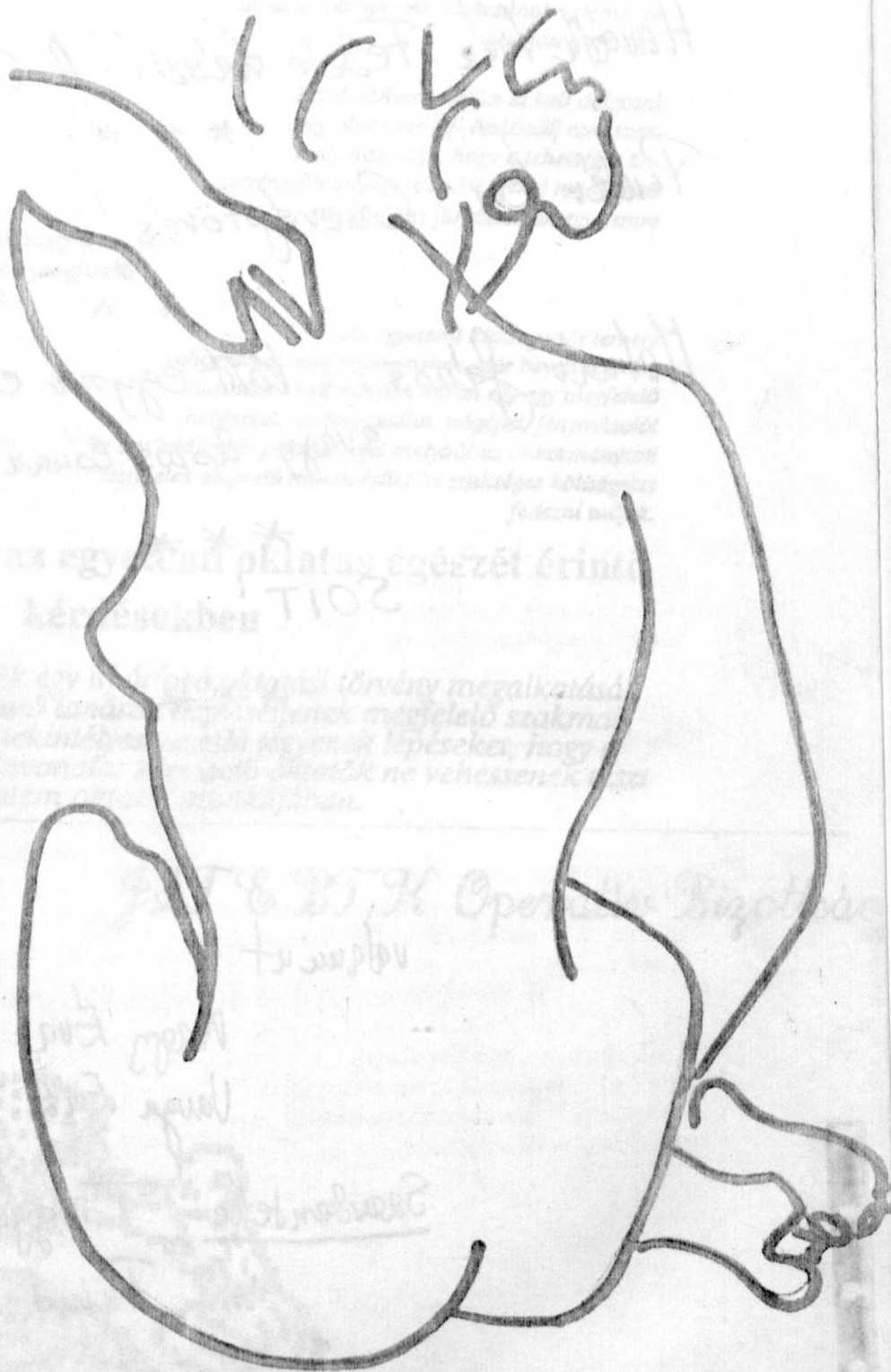
SOIT!

valamint.:

Nagy Éva műfordításai

Varga Évi grafikai

Szerkesztette: Tölgyes László
Tamó Malvia

II. Állásfoglalások az egyetemi oktatás egészét érintő
kérdésekben

II/1. Továbbra is szükséges egy új törvény megalkotása
az egyetemi oktatás minőségének megfelelő szakmai
szintjéről, az oktatási tevékenységben résztvevők lépéseiről, hogy
azok megfelelő szintűek legyenek és ne vehessenek részt
az oktatásban.

Dr. T. B. K. Operatív Bizottság
Elnöke